

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

19 דָּרָךְ עֲנֵן הַתְּשׁוּבָה⁵⁶ שאף היא יציאה מהרע אל הטוב וכמבואר
 20 בחסידות שאמנם ב"אחהפכא" יש יתרון של הפיכת הרע לטוב, אבל
 21 ב"אתכפיא" יש יתרון מיוחד שהיא באה מתוך ריחוק שדווקא הוא גורם
 22 תחושה של צמאון לאלוקות ביתר שאת. וּמִזְהָ מוֹבֵן שְׁגָם בְּחֹדֶשׁ
 23 נִסְן הַחֹדֶשׁ שֶׁל יְצִיאַת מִצְרַיִם וְלֹא
 24 רק בחודש תשרי שבא אחרי "שבע
 25 דנחמתא", כאמור לעיל) יִשְׁנוּ עֲנֵן
 26 הַתְּשׁוּבָה, ולכן ראוי ונכון לקרוא
 27 הפטרה זו שמדברת על ענין התשובה
 28 בסמיכות לחג השבועות שבא בהמשך
 29 לחודש ניסן אֵלָא שאכן יש הבדל בין
 30 ענין התשובה כפי שהוא בחודש תשרי
 31 לעניינו כפי שהוא בחודש ניסן, שְׁזָהוּ
 32 עבודת התשובה של חודש ניסן עֲנֵן
 33 הַתְּשׁוּבָה כְּפִי שְׁשִׁיף אֵצֶל
 34 צְדִיקִים, וְעַל-דֶּרֶךְ הַמְּאָמְרָא
 35 בווהר שְׁמְשִׁיחַ אֶתָּא לְאַתְבָּא צְדִיקָא בְּתִיבְתָּא⁵⁷ בא להחזיר את
 36 הצדיקים בתשובה, כי בזמן הזה צדיקים אינם עומדים במקום שבעלי תשובה

1 הַשְּׁעוּרִים דְּוָקָא⁵², מֵאֲכַל בְּהִמָּה⁵³, כדברי חכמינו ז"ל - היא
 2 עשתה מעשה בהמה, קרבנה ממאכל בהמה וְהִינוּ, לְפִי שְׁבִיצֵיִאֵת
 3 מִצְרַיִם הִיָּה רַק הָעֲנֵן דְּאַתְפְּכֵיִא, כאמור שהרע עדיין היה בתקפו
 4 רק שלפי שעה התגברו עליו וְלָמַן הוּצְרֵךְ לְהִיֹּת לְאַתְרֵי-זָה לאחר
 5 היציאה ממצרים בדרך של "כי ברח
 6 העם" הָעֲנֵן דְּסְפִירַת הָעוֹמֵר, 1 הָעֲנֵן דְּסְפִירַת הָעוֹמֵר, כְּדִיאֵתָא בְּזִהְרָא⁵⁴ שְׁזָהוּ
 7 כְּדִיאֵתָא כמובא בְּזִהְרָא⁵⁴ שְׁזָהוּ 2 עַל-דֶּרֶךְ מַה שְׁכַתּוּב⁵⁵ וְסְפִירָה לָהּ גו', כְּדִי לְפַעוּל
 8 התוכן הפנימי של ספירת הימים 3 בְּרוּר וְהִתְהַפְּכוּת הַמְּדוּת בְּאוֹפֵן שֶׁל אֶתְהַפְּכָא.
 9 כהכנה למתן תורה בתור התליך של 4 וְהִי כְּלָלוּת הָעֲנֵן דְּאַתְפְּכֵיִא שְׁהִיָּה בִּיצֵיִאֵת
 10 ברור וזיכור הוא עַל-דֶּרֶךְ מַה 5 מִצְרַיִם הוּא עַל-דֶּרֶךְ עֲנֵן הַתְּשׁוּבָה⁵⁶. וּמִזְהָ
 11 שְׁכַתּוּב⁵⁵ לגבי טהרת אשה נידה 6 מוֹבֵן שְׁגָם בְּחֹדֶשׁ נִסְן יִשְׁנוּ עֲנֵן הַתְּשׁוּבָה,
 12 וְסְפִירָה לָהּ גו' שהוא התליך של 7 אֵלָא שְׁזָהוּ עֲנֵן הַתְּשׁוּבָה כְּפִי שְׁשִׁיף אֵצֶל
 13 הזדככות וטהרה, וגם ספירת העומר 8 צְדִיקִים, וְעַל-דֶּרֶךְ הַמְּאָמְרָא⁵⁶ שְׁמְשִׁיחַ אֶתָּא
 14 שמתחילה למחרת היציאה ממצרים 9 לְאַתְבָּא צְדִיקָא בְּתִיבְתָּא⁵⁷.
 15 בדרך של "אתכפיא" היא כְּדִי
 16 לְפַעוּל בְּרוּר וְהִתְהַפְּכוּת
 17 הַמְּדוּת בְּאוֹפֵן שֶׁל אֶתְהַפְּכָא שלמעלה מ"אתכפיא", כאמור. וְהִי
 18 כְּלָלוּת הָעֲנֵן דְּאַתְפְּכֵיִא שְׁהִיָּה בִּיצֵיִאֵת מִצְרַיִם הוּא עַל-

ואילך. נתבאר בד"ה וספרתם תר"ל; תרנ"ב. 54) מצורע טו, כח. 55) ראה ד"ה דבר גו' קדושים תשכ"א (תורת מנחם — ספר המאמרים אייר ע' רנז). לקר"ש ח"ד ע' 1302. 56) ראה לקו"ת שמע"צ צב, ב. שה"ש נ, סע"ב. וראה זח"ג קנג, ב. 57) חסר סיום המאמר (המו"ל).

המשך ביאור למסכת קידושין ליום שלישי עמ' ב

21 חֶסְדָּא, לֹא שְׁנוּ שמותר לישן עם הבת בקירוב בשר אֵלָא בבת
 22 שְׂאִינָה בּוֹשָׁה - מתביישת לעמוד לְפָנָיו עָרוּם ו-ערומה, אֲכַל בת
 23 שְׂבוּשָׁה לעמוד לְפָנָיו עָרוּם ו-ערומה, אֲסוּר לאב לישן עמה
 24 בקירוב בשר. שואלת הגמרא: מֵאֵי מַעֲמָא של שיעור זה. משיבה
 25 הגמרא: שכאשר היא מתביישת בהיותה ערומה זה סימן שִׁצְרָא
 26 אֲלֵבְשָׁה - יצר העריות נכנס בה.
 27 מספרת הגמרא: רב אֶתָּא בְּר אַבָּא אֵיקְלַע ו-הודמן לְבִי רַב חֶסְדָּא
 28 חֲתִינָה - חתונה, שְׁקִלִיָּה לְבַת בְּרַתִּיהָ - נטל רב חסדא את נכדתו
 29 וְאוֹתְבוּהָ כְּכִנְפֵיהָ - והושיבה בחיקו, שישן עמה בקירוב בשר. אָמַר
 30 לִיה רב חסדא, לֹא קָבַר לָהּ מִר דְּמַקְדְּשָׁא - האם אדוני אינו יודע
 31 שהיא מקודשת, ויש להתרחק מאשת איש. אָמַר לִיה רב אחא בר
 32 אבא, אִיךְ קִידַשְׁתָּ אוֹתָהּ בְּקִטְנוּתָהּ, הלא עֲבַרְתָּ לָךְ אֲדָרְב - על
 33 דְּבִיר רב, דְּאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב וְאִיתִימָא ו-יש אומרים) רַבִּי
 34 אֶלְעָזָר, אֲסוּר לְאָדָם שִׁיקְדֵשׁ אֶת בְּתוּלָה בְּשֵׁהִיא קְטִינָה עַד שְׁתַּגְדִּיל
 35 וְהִיא מִכְּפָלּוּנֵי אֲנִי רֹזְצָה. אמר לו רב חסדא, מִר נָמִי עָבַר לִיה
 36 אֲדִשְׁמוּאֵל - גם אתה עברת על דין שאמר שמואל, דְּאָמַר שְׁמוּאֵל,
 37 אִין מוֹשְׁתַּמְשִׁים בְּאִשָּׁה, כּדִי שֶׁלֹּא תִתְרַחַל לְהוֹת בִּין אַנְשִׁים, ואִיךְ
 38 נִשְׁתַּמְשַׁת בְּבִתִּי הַקְּטַנָּה. אָמַר לִיה רב אחא בר אבא, אֲנָא כְּאִידֶךָ
 39 דְּשְׁמוּאֵל כְּבִירָא לִי - אני סובר כמימרא אחרת של שמואל, דְּאָמַר
 40 שְׁמוּאֵל,

1 וְתִינוּקַת שִׁידוּעַת מַעַם בִּיאָה וְאִין מוֹסְרַת אֵת עֲצָמָה לְבִיאָה, כלומר
 2 שמבינה את ענין הביאה ותדע לספר בחוץ אם ראתה מעשה
 3 ביאה, אבל עדיין אינה גדולה ואין לה יצר להתפתות לביאה:
 4 שנינו במשנה: שאם בנו ובתו הִגְדִּילוּ, זָה - הבן יִשֵּׁן בְּכִסּוּתוֹ עם
 5 אמו וְכֹי' והבת ישנה בכסותה עם אביה. מבררת הגמרא: וְכִמָּה
 6 הוא שיעור 'הגדילו'. משיבה הגמרא: אָמַר רַב אֶדָּא בְּר רַב עֲזָא
 7 אָמַר רַב אֶסִּי, תִינוּקַת עַד שִׁהִיא בַת תִּשְׁעֵי שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד מוֹתֵרַת
 8 לִישֵׁן עִם אֲבִיהָ בְּקִירוּב בֶּשֶׂר, ולאחר מכן אסורה, וְתִינוּקַת עַד שִׁהִיא
 9 בֶּן שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה וְיוֹם אֶחָד מוֹתֵר לִישֵׁן עִם אֲמוֹ בְּקִירוּב בֶּשֶׂר,
 10 ולאחר מכן אסור. אֵיבָא דְּאָמְרֵי, תִינוּקַת יַעַד שִׁהִיא בַת שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה
 11 שָׁנָה וְיוֹם אֶחָד מוֹתֵרַת לִישֵׁן עִם אֲבִיהָ בְּקִירוּב בֶּשֶׂר, וְתִינוּקַת עַד
 12 שִׁהִיא בֶּן שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד מוֹתֵר לִישֵׁן עִם אֲמוֹ. וְזָה זָה
 13 - לפי שתי השיטות, מותר לישן עם בתו רק עד שיעור כְּדִי שְׁהִיֹּי
 14 כפי שנאמר (יחזקאל טו ז) "שְׂדֵים נִכְנּוּ וְשִׁעָרָה צִמְחָה", היינו שהביאה
 15 סימני גדלות, וכשהביאה סימנים אלו, זה סימן שהיא כבר גדולה
 16 ולפיכך אסור לישן עמה, שאם שלפי הלשון הראשון אם הביאה
 17 סימנים כשהיא בת תשע שנים ויום אחד, היא גדולה, ולפי הלשון
 18 השני אם הביאה סימנים כשהיא פחותה מבת שתיים עשרה יום
 19 אחד, אין זה סימנים אלא שומא.
 20 הגמרא מביאה דין נוסף בענין זה: אָמַר רַבְרַבִּי בְּר פֶּסָא אָמַר רַב